

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Marie Turkové v právní věci **žalobce: R. K.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2005, č. j. OAM-1361/VL-10-05-2005, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 1. 2008, č. j. 59 Az 102/2005 - 93,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 8. 2005, č. j. OAM-1361/VL-10-05-2005, byla zamítnuta žádost žalobce (dále též „stěžovatel“) o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. (pozn. soudu: S účinností od 1. 9. 2006 byl v zákoně o azylu termín „azyl“ nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“.)

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 9. 2006, č. j. 59 Az 102/2005 - 23, byla žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného jako nedůvodná zamítnuta. V kasační stížnosti proti tomuto rozsudku požádal stěžovatel soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením ze dne 16. 11. 2006, č. j. 59 Az 102/2005 - 40, Krajský soud v Ostravě stěžovateli neustanovil zástupce. Toto usnesení bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2007, č. j. 3 Azs 3/2007 - 57.

Usnesením ze dne 24. 1. 2008, č. j. 59 Az 102/2005 - 93, Krajský soud v Ostravě opětovně neustanovil stěžovateli zástupce z řad advokátů. V odůvodnění soud uvedl, že žalobci doručil usnesení přeložené do ukrajinštiny, v němž jej vyzval ke sdělení finančního zdroje, z něhož platí nájemné a o uvedení jmen a adres osob, které mu dávají nebo půjčují potřebné částky na ubytování. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 18. 12. 2007 a stěžovatel na výzvu soudu nereagoval. Soud uvedl, že vzhledem k tomu, že stěžovatel nereagoval na doručenou výzvu k prokázání svých majetkových poměrů, neprokázal hodnověrným způsobem, že splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků. Proto soud žalobci zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti neustanovil, neboť nebylo možné dospět k závěru, že stěžovatel

splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel včasnou kasační stížnost.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatel v kasační stížnosti, že se v průběhu azylového řízení několikrát změnil zákon o azylu, a z důvodu špatné znalosti českého jazyka neměl možnost prostudovat tyto změny, pak Nejvyšší správní soud konstatuje, že se stejnou argumentací v situaci, kdy stěžovatel navzdory výzvě soudu nesdělil své majetkové poměry nezbytné pro posouzení splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, se již vypořádal v rozsudku ze dne 6. 6. 2006, č. j. 3 Azs 378/2005 - 58, www.nssoud.cz. Pokud jde o tvrzení stěžovatele, že peníze si opatřuje od kamarádů a z příležitostných brigád, pak Nejvyšší správní soud podotýká, že toto sdělení měl stěžovatel učinit vůči krajskému soudu dříve, než bylo rozhodnuto o jeho žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu